

Το παρακάτω άρθρο του προέδρου του Παγκοσμίου Εβραϊκού Συνεδρίου (WJC) κ. Ronald S. Lauder, με τίτλο «Μία Προσβολή», δημοσιεύθηκε στη γερμανική εφημερίδα "Die Zeit" (20.10.2016):

Τα Ηνωμένα Έθνη δεν μπορούν να σβήσουν την εβραϊκή ιστορία.

Την προηγούμενη εβδομάδα η ΟΥΝΕΣΚΟ, το Εκπαιδευτικό, Επιστημονικό και Πολιτιστικό Όργανο του ΟΗΕ του οποίου ο σκοπός είναι να προστατεύει την παγκόσμια πολιτιστική κληρονομιά, προσπάθησε να κάνει ακριβώς αυτό.

Το Εκτελεστικό Συμβούλιο της ΟΥΝΕΣΚΟ υιοθέτησε ψήφισμα με το οποίο αγνοείται πλήρως η σύνδεση του Ιουδαϊσμού με το ιερότερο μνημείο του, το Δυτικό Τείχος ή Τείχος των Δακρύων. Αναφέρεται (στην απόφαση) ως «Τζαμί Αλ-Ακσά / Αλ-Χαράμ Αλ-Σαρίφ και τα περιχωρά του».

Η πλατεία μπροστά από το Δυτικό Τείχος, όπου χιλιάδες Εβραίοι προσεύχονται καθημερινά, αναφέρεται ως «Πλατεία Αλ-Μπουράκ». Το ψήφισμα κατηγορεί επίσης το Ισραήλ, το οποίο αναφέρεται ως «δύναμη κατοχής», για έναν αριθμό υποτιθέμενων «επιθέσεων» στην Παλαιά Πόλη της Ιερουσαλήμ, αλλά και σε άλλους Ισλαμικούς τόπους λατρείας.

Για τον εβραϊκό λαό, το Δυτικό Τείχος είναι ένας ιερός χώρος στο χώμα του οποίου είναι σπαρμένες η μνήμη, η παράδοση και η πίστη. Τρεις χιλιάδες χρόνια πριν, ήταν ο Βασιλιάς Δαβίδ που όρισε την Ιερουσαλήμ ως πρώτη πρωτεύουσα του εβραϊκού λαού.

Με άλλα λόγια το Δυτικό Τείχος ήταν ήδη ο ιερότερος χώρος για τον Ιουδαϊσμό αρκετά χρόνια πριν την ίδρυση του Χριστιανισμού ή του Ισλαμισμού. Η άρνηση του δεσμού του Εβραϊσμού με τον συγκεκριμένο χώρο μπορεί συνεπώς να παρομοιαστεί με την άρνηση του Ολοκαυτώματος. Αυτή είναι μια αντισημιτική πράξη.

Το 1967, όταν το Ισραήλ ανέλαβε τον έλεγχο της Παλαιάς Πόλης της Ιερουσαλήμ, το Κράτος του Ισραήλ διασφάλισε ότι όλες οι μεγάλες Θρησκείες που έχουν δεσμούς με την Παλαιά Πόλη θα έχουν πρόσβαση στους αντίστοιχους ιερούς χώρους τους. Από το 1948 έως το 1967, υπό τον έλεγχο της Ιορδανίας, οι Εβραίοι δεν μπορούσαν να προσευχηθούν στο Δυτικό Τείχος.

Η απόφαση της ΟΥΝΕΣΚΟ ήταν μια σκόπιμη και εξωφρενική προσβολή, όχι μόνο για τον εβραϊκό λαό, αλλά και για όλους όσους εκτιμούν το σημαντικό ρόλο της ιστορικής αλήθειας κατά την πλοήγηση σε τρέχοντα θέματα παγκόσμιου ενδιαφέροντος.

Είκοσι τέσσερα από τα 58 κράτη μέλη που μετέχουν στο Εκτελεστικό Συμβούλιο ψήφισαν υπέρ του σχετικού κειμένου, συμπεριλαμβανομένης της Βραζιλίας, της Κίνας και της Ρωσίας. Μόνο έξι αντιτάχθηκαν στο κείμενο, μεταξύ αυτών η Βρετανία, η Γερμανία και οι ΗΠΑ.

Πολλές άλλες χώρες απείχαν μεταξύ αυτών η Γαλλία, η Ιταλία, η Ισπανία και η Σουηδία. Ωστόσο μία ψήφος αποχής, είναι μία ψήφος σιωπής. Οι χώρες αντί να είναι σιωπηλές, θα έπρεπε να έχουν εναντιωθεί σε μία τέτοια παρωδία.

Για τους Εβραίους, αυτές οι αποχές αποτελούν ένα μεγάλο αγκάθι. Στην ιστορία μας έχουμε πολύ συχνά γίνει μάρτυρες του πόσο κόστισε η σιωπή. Έχουμε βιώσει τον πόνο που προκαλείται όταν ο κόσμος δεν ενδιαφέρεται, και ο αντισημιτισμός καλπάζει μπροστά.

Φανταστείτε τη διεθνή κατακραυγή εάν ο Ναός της Αναστάσεως επρόκειτο να χαρακτηριστεί ως ισλαμικός χώρος. Ωστόσο, όταν πρόκειται για το Ισραήλ και τους Εβραίους, πολλές χώρες απλώς παραμένουν σιωπηλές.

Το 1946 ο Γουίνστον Τσώρτσιλ εξέφρασε την ελπίδα του τα Ηνωμένα Έθνη να γίνουν «ένας πραγματικός ναός της ειρήνης».

Προκειμένου ο ΟΗΕ να εκπληρώσει το στόχο ύπαρξής του και να καταστεί ναός της ειρήνης, πρέπει να ξεκινήσει με την ανάκληση της εξοργιστικής απόφασης διαγραφής των δεσμών του εβραϊκού λαού με το Όρος του Ναού.

Χαιρετίζουμε τις δηλώσεις της γεν. διευθύντριας της UNESCO Ιρίνα Μπόκοβα και του απερχομένου γεν. γραμματέα του ΟΗΕ Μπαν Κι Μουν. Το ίδιο πρέπει να πράξουν και άλλοι ηγέτες ανά τον κόσμο.

Η απόφαση αυτή πρέπει να ανακληθεί. Διακυβεύεται η αξιοπιστία της διεθνούς κοινότητας.

* [ΔΙΕ ΖΕΙΤ έντυπη έκδοση – δείτε το άρθρο εδώ](#) .